Est enī op⁹ gr̃ę ⁊ liberi arbitrij. Sic̃ terra nec sine semīe fructificat/nec sine terra semē: sic de gr̃a ⁊ libero arbitrio. Postea ostēdit modū ⁊ meritū hui⁹ miscōię/ subdēs: a Quēad/modū sperauim⁹ in te. i. qz sperauim⁹ in te ⁊ nō in alio: et sic sperauimus. q. d. multa est spes nostra ⁊ magna miseri/cordia tua super nos.

†Ps. 85. Al. sicut †Ps. 50. Ps. Quia magna est misericordia tua sup me. Et alibi: Miserere mei de⁹ / ſm mag/nā miscōiam tuam: et ſm multitudinē miserationū tuarum: dele iniq̃tatē meā. Magnitudo et multitudo misericordie dei attēditur in multis Magnitudo aūt ⁊ multitudo miscōię dei in multi⁹ attēdit/ ⁊ ab ipso ostēdit. Primo in expectādo ad pęnitētiā. Thren. iij. c. Misericordię dñi multę: qz nō sum⁹ ꝓsumpti. Roma. q. a. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ patiētię ⁊ longanimitatis ignōrans: Scōo ī reuocādo ad pęnitētiā. Esa. xxx. c. Mō fa. iet quolare vltra a te doctorē tuū: et erūt oculi tui videntes p̄ceptorē tuū: ⁊ aures tuę audiēt verbum post tergū monentis. Greg⁹. Debemus pietatē monētis erubescere/ si iusticiā nolum⁹ formidare. Tertio in ꝓferēdo bona inimicis: imo filiū suū exponēdo morti p ipsis inimicis. Mat. v. g. Qui solē suū facit oriri sup bonos ⁊ malos. Roma. v. b. Cōmēdat aūt de⁹ charitatē suam in nobis: qm̄ cū adhuc pecātōres essem⁹/ christ⁹ p nobis mortu⁹ est. Quarto in ꝓferēdo gr̃am/ gratis. Titū. iij. b. Scōm suā misericordiā saluos nos fecit. Roma. iiij. a. Cui de⁹ accepto fert

Ps. 16. iusticiā sine opib⁹. Quinto in ꝓtegēdo iustificatos. Ps. Custodi me vt pupillā oculi: sub vmbra alarū tuarū ꝓtege me.

Ps. 85. Sexto in bona eorū multiplicādo. Ps. Ibunt de virtute in

Ps. 62. virtutem. Septimo in remunerādo supra ꝓdignū. Ps. Melior est misericordia tua sup vitas. Hiero⁹. In bonis meritū excedet clementia. Roma. viij. d. Nō sunt ꝓdigne passiones huius temporis ad futurā gloriā quę reuelabit in nobis: ad quā nos ꝓducat misericors ⁊ miserator dñs. Amē.

b Benedicam dñm i om/ni tempore ⁊c. Titulus. Psalm⁹ dauid cū immutauit vultū suū coram abimelech: et dimisit eum ⁊ abijt. Videt hic tangere historiaz quę habet i. Regū. xxi. d. Sz sicut i Glo. dr: diuersitas q̃ int̄ h qd̄ h dr: et illud qd̄ ibi dr/ inuenit. s. qd̄ ibi dr/ dauid immutauit vultū suum coram achis: hic aūt dicit q̃ coram abimelech: mittit nos

Mystice ad mysticā expositionē. Unde mystice exponam⁹. In p̄cedēti psalmo egit de op⁹ pęnitētię ⁊ misericordię/ ꝓter quę laudandus est dñs: Hic autem ꝓpheta q̃si p̄centor laudat eū et alios inuitat ad laudandū: ⁊ maxīe p immutatiōe sacramentorū veteris testamēti in nouū. Et est iste psalm⁹ q̃dripartit⁹. Pri

Partitio psalmi mo ꝓpheta laudem pręmittens/ monet mansuetos ad idem. Secundo/ad cōmunionem noui sacrificij hortatur fideles: ibi: Accedite. Tertio incipientes monet a quibus abstineant: ibi: Venite. Quarto agit de tribulationib⁹ bonorum et malorū: ibi: Oculi dñi. Dicit ergo ꝓpheta ⁊ vir iustus:

Plura necessaria laudanti b Bñdicā dñm. i. laudabo. Sed laudāti plura sunt necessaria: quę hic ponit in ordine. Primū est ꝓstātia: vt in prosperis ⁊ aduersis laudet dñm: De quo dicit: c In omni tempe. s. tam in ꝓsperitate q̃ in aduersitate. Eccl. vlt. b. Laudabo nomen tuū assidue. Tob. iiij. d. Omni tpe benedic

Ps. 48. dño: Nō tm̄ in ꝓsperis: sicut. j. Cōfitebit tibi cū bnfeceris ei. Aut tm̄ in aduersis: sicut Esa. xxvj. c. Dñe i angustia reqsierūt te. Sz sic/et sic. Sicut Job. ij. c. Si bona suscepimus de manu dñi ⁊c. Esa. xx. d. Venit mane ⁊ nox: si q̃ritis quęrite. Greg⁹. Dignū est semper gratias agere: qz deus nunq̃ cessat benefacere. Hoc autem non fiebat ante mutationē vult⁹ dauid. i. anteq̃ nouū testamentū ꝓductū fuisset: Tūc enī ꝓ carnali mercede seruiebāt dño: ⁊ cum nō succedebat eis ꝓspere: nequaq̃ dñm laudabant/ nisi illi q̃ ad nouū testamentū ptinebant. Secundū est pseuerantia. Unde addit: d Semper laus eius i ore meo. Qd̄ duob⁹ modis potest legi. Ut sit sensus/primo: Semper laus eius ⁊c. i. nihil vnq̃ loquar qd̄ non sit ad laudem dei. Unde dicit Hiero⁹. Felix lingua q̃ non nouit nisi de diuinis cōponere sermonē. Uel sic: Semper laus ei⁹ ⁊c. i. semp aliq̃d vel dicā vl cogitabo qd̄ ad laudē dei referat. Ut̄ Cassiod. Quicq̃d ex patiētia/ex charitate/ex simplicitate/cęteriscę ꝓturb⁹ vel loq̃m̄ vel mēte gestam⁹ / iure diuinis laudibus applicat: ipsius enī est pręconiū/ qui donat ore ac corde honesta meditari. Laus enī a lauro dicta ē: quę solet coronare victores. j. Thessal. v. d. Sine intermissione orate. Ibi dicit Hiero⁹. Non cessat laudare: qui nō cessat bene agere. j. Corī. x. g. Siue manducatis siue bibitis: omia in gloriam dei facite. Eccl. xxxix. d. In omni corde ⁊ ore collaudate ⁊ benedicite dñz. Tertiū qd̄ est necessariū laudanti deum/ est humilitas. Ut̄ sequit qd̄ dicit: e In dño laudabit aia mea: non in me. Gal. vlt. d. Mihi autez absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu christi. Hiere. xvij. b. Laus mea tu es. Uel/ Laudabit/ in futuro: Sicut dicit apostolus j. Corī. xiij. a. Nolite ante tempus iudicare quousq̃ veniat dñs qui ⁊ illuminabit abscōdita tenebrarū: ⁊ manifestabit cōsilia cordium: et tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Quartū qd̄ est necessariū/ est mansuetudo. Unde postea mansuetos monet ad idem dicens: f Audiant mansuēti. Audiant inq̃ illud qd̄ p̄missum est: In dño laudabit anima mea. Et illud etiam: Benedicā dñm in omni tpe ⁊c. Et ex hoc g Lętent: quia me socū habēt. Solent enī boni lętari/ qñ alij eis associant. Mansuēti aūt dicūtur/ manui assueti. Mi aūt q̃ dñm benedicūt tpe aduersitatis si aut tpe ꝓspitatis: recte manui sunt assueti: vt de manu dñi bona ⁊ mala suscipiant:

Qui dicant mansuēti

Sicut iob mansuetus

b Bñdicā dñm ⁊c. Specialiter aūt potest iste psalm⁹ exponi de claustralib⁹: ad quos pertinet titulus: quia ipsi mutāt vultum suum: id est habitū: ꝓuersationē ⁊ voluntatem coram achis: id est coram mūdo: vt euadant manus eius: vel coram etiaz diabolo. Achis enī interpretat frater meus/ vel quō est: et significat mundū et diabolum. Uterq̃ enī se dicit eē fratrē nostrū/ quādo arridet i temptatiōe ⁊ mūdana ꝓsperitate. De hmōi fratre/ Hiere. ix. b. Unusq̃sq̃ a proximo suo se custodiat: et in omni fratre non habeat fiduciam: quia oīs frater supplantans supplantabit: ⁊ omnis amicus fraudulenē incedet. Itez interpretat/ quō est: quia ex his. s. diabolo/ mūdo ⁊ amicis carnalib⁹ multę quęstiōes curiositatis ⁊ perplexitatis homini emergūt. Eccl. vij. d. Fecit deus hominez rectū ⁊ ipse se infinitis miscuit quęstionib⁹. Uir ergo claustralis vultu mutato: id est habitu: ⁊ voto religionis assumpto/ gaudēs dicit:

Moraliter de claustralibus

b Benedicā dñm i omni tempore. Hoc est enī officium religiosorū. s. laudare ⁊ benedicere deum. Unde Esa. lxij. b. Tota die ⁊ tota nocte non tacebunt. Et ecclesia ibi addit: Nō tacebunt laudare nomē dñi. j. Pet. iij. b. In hoc vocati estis vt benedictionē hereditate possideatis: Quia nō solum in p̄senti benedicunt deum: sed in futuro benedicēt sine fine. Ps. Beati q̃ habitāt in domo tua dñe: in sęcula sęculorū laudabūt te. d Semp laus ei⁹ i ore meo. Hoc potest dicere claustralis: q̃ aliud nō facit: nisi aut psallere aut orare aut studere aut p̄dicare. Deo/ nō alieno. Deut. x. d. Ipse est laus tua. Jone. ij. d. Ego aūt i voce laudis immolabo tibi. e In dño laudabit aia mea: in futuro: qñ illi⁹ laudis qua laudabit deus particeps ero: cum eo fruar ⁊ in sua laude delectabor. Uel/ Laudabitur in dño: id est a dño. Matth. xxv. c. Esuriui ⁊ dedisti mihi manducare ⁊c. Hęc est magna laus. Item ibidē: Euge serue bone ⁊ fidelis ⁊c. Deinde quertēs se ad fratres suos/ ꝓsolat eos ex hoc/ dicēs: f Audiāt mansueti ⁊ lętentur/ de dignitate. s. officij sui: ⁊ vtilitate: q̃ in illis duobus verbis pręnotant. Dignitas/ cum dicit: Benedicam dñm ⁊c. Utilitas/ cum dicitur: In domino laudabitur ⁊c. Et vocant claustrales mansueti non silues-

Ps. 85.

* Cum eū intrant

Sicut Iob mansuetus erat: id est manui assuetus. Unde dixit Job.ij.c. Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala autem quare non suscipiam⁹? Bñ autem dicit: **Audiant mansueti**: quia talium est audire. Eccl.v.c. Esto mansuet⁹ ad audiēdum verbum dei. Jaco.j.c. In māsuetudine suscipite insitū verbum. **Et lętenť**: quia ex auditu verbi dei sequiť lętitia. Unde Pš. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ lętitiam. Eccl.j.d. Beneplacitū est deo fides ⁊ mansuetudo. Fides in prędicāte: māsuetudo in audiente. a **Magnificate dñm mecum.** Supra dixit ꝓpheta se laudaturū dñm: Hic autem exemplo suo ad idem inuitat alios dicens: **Magnificate dñm mecum**. i. laudando ⁊ prędicādo eum magnū. Pš. Magnus dñs ⁊ laudabilis. Item magna ab eo expectādo: ante omnia eum timendo: supra omnia diligendo: multum ei seruiendo. Phil.j.c. Sicut semper ⁊ nunc magnificabiť christus in corpore meo siue per vitam siue per mortem. Et bene adiungit: b **Mecū**: Si enī diceret simpliciť: **Magnificate**: nō ita alios excitaret: Nam sicut dicit Greg⁹: loquentis auctoritas perditur: cum vox opere nō iuuatur. Unde ⁊ se eis cōnumerans addit: c **Et exaltemus nomen eius**: id est filiū vel potestatem eius vel bonitatē. Cant.j.a. Oleum effusum nomen tuū. Et hoc faciamus/non cum iurgio aut schismate: Sed d **In idipsum**: id est concorditer: vt sicut in vnitate fidei: ita i vnione charitatis ⁊ amoris laudeť deus. j. Cor. j.b. Fidelis deus per quē vocati estis in societatem filij eius dñi nostri iesu christi: Obsecro autem vos fratres per nomē dñi nostri iesu christi vt idipsum dicatis omnes ⁊ non sint in vobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu ⁊ in eadem scientia. Sensu quātū ad dilectionē: scientia quātū ad fidem. Sūt enī qui exaltant dñm/sed non in idipsum/sed ex contentione: vt scilicet alijs ꝓdicatoribus detrahant vel derogent vel ꝓtradicant. De quibus conquerit apostol⁹ Phil. j.c. Quidam autem ex ꝓtentione christum annūciant: nō sincere: existimātes pressuras se suscitare vinculis meis. Sz etiam istos non phibebat/nec impediri volebat apostolus a ꝓdicatione: Unde ibi subiūgit: Quid enī dū oī modo siue per occasionem siue per veritatem christ⁹ annūcieť: et in hoc gaudeo/sed nō gaudebo. Nota q̄ hic ponunť tria verba/quę ad tres personas referri possunt: scilicet/ benedicere ad spiritum sanctum: laudare ad filium: magnificare ad patrem. Benedicimus enim spūsancti beneficentiā: cum bona nostra ei ascribimus/gratiarūactiones eidem referentes. Laudamus filij sapientiam: per quam cōuocati sumus ad redemptionis gratiam. Unde dicit: **Semper laus ꝛc.** Magnificam⁹ patris potentiam ⁊ exaltamus: dum ei exhibem⁹ reuerentiā debitam. Unde dicit: **Magnificate ꝛc.** Et ꝓť ħ hęc tria sępius replicantur in ecclesia: et dicunť Dañ. iij.e. Benedict⁹ es dñe ⁊ laudabilis ⁊ superexaltatus in sęcula. e **Exquisiui dñm.** Supra dixit: **Magnificate dñz mecū**: Et hic ostendit quomodo ipe magnificat/ vt alij similiť magnificēt/ dicens: **Exquisiui**: id est ex toto corde quęsiui: vl extra alia quęsiui: nō vt hi de quib⁹ Osee.v.b. In gregib⁹ suis ⁊ in armentis suis vadent ad quęrendū dñm ⁊ non inuenient: ablatus est ab eis. Post subiungit duplex prędmium exq̄sitionis. Primum est exauditio in bonis adipiscēdis. Unde dicit: **Et exaudiuit me**. Secundū est exauditio in malis amouēdis. Unde addit: **Et ex oib⁹ tribulatiōib⁹ meis eripuit me.**

Simel Al. tinuitem Pš. 50.

a **Magnificate dñm mecū: et**
b **exaltem⁹ nomē ei⁹ in idipsū.**

c **Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊**
d **ex oib⁹ tribulatiōib⁹ meis eri-**

Pš. 47.

Bonaliter de australibus

Accedite ad eū * Cum enī intrant religionē: tūc sinūt se capi in manu dñi. Sed multi sunt sluestres: qui quantū pñt fugiūt manū dñi: et non curant si sunt ī manu diaboli. Unde Sap. ij.d. Timentur illum/scilicet diabolū/qui sunt ex parte illius. Justorū autem animę in manu dei sunt: quia se permittūt capi/⁊ iugū dñi suaue sibi imponi. Et ideo sequiť: Non tanget illos tormentū mortis/scilicet sempiternę: quia euadunt man⁹ achis: id est diaboli/ sicut dauid: licet per falsam stulticiam: quia licet mundani homines reputent eos stultos/ sicut achis et sui reputauerunt dauid: tū vere sunt sapientes corā deo. Unde ibi sequitur: Sap. iij.a. Visi sunt oculis insipientiū mori: et ęstimata est afflictio exitus illorum: illi autem sunt in pace scilicet in tranquillitate cordis ⁊ consolatione spirituali. Unde dicit beat⁹ Bern. Multi vidēt nostras cruces/ qui non vidēt nostras vnctiones. Et cum isti qui sunt cum achis videbunt istos regnare cum dauid quos hic stultos reputant: tunc dolebunt ⁊ mirabuntur: fm q̄ dicitur Sap. v.a. Videntes turbabuntur timore horribili ⁊ mirabunť in subitatione insperatę salutis/gementes p̄ angustia spiritus/dicentes: Hi sūt quos aliquando habuimus in derisum ⁊ in similitudinē imprope-rij: nos insensati vitam illorum ęstimabam⁹ insaniam: ⁊ finem illorum sine honore: ecce q̄modo computati sunt inter filios dei ⁊ inter sanctos sors illorū est. Et tunc concludent: Ergo errauim⁹ a via veritatis ꝛc. Nunc ergo/ **audiant mansueti**: qui se permittunt deduci in via veritatis/quę dicit: Qui vult venire post me/abneget semetipsum ⁊ tollat crucem suā et sequať me. Sed qz sic dicit Greg⁹: magis in amore apud deū est/ q̄ plures ad ei⁹ trahit amorem. Et vt cortina cortinā trahat: et q̄ audit dicat veni: ideo ille q̄ claustrū intrauit ⁊ de dulcedine dei aliq̄d gustauit: debet alios q̄ sūt ī sęculo ad ingressū religiōis hortari/ ⁊ dicere qd sequiť: a **Magnificate dñz mecū**. Illi aūt propie eū magnificant: q̄ cum confitentur verbo ⁊ opere pontificem futuroꝝ bonorū/q̄ hęc mūna inferiora nec ab eo req̄rūt/⁊ hęc quę habent relinquūt vt illa ęterna ab eo recipiant: Nō enī eū magnificāt: sed paruum valde faciunt/qui ad hęc modica ⁊ nulla bona quę in p̄senti dat: ita auide currunt: ac si nihil aliud postmodū possit dare. Unde petrus probauit eū magnū esse ⁊ sufficientē/dicens: Dñe/ecce nos reliq̄m⁹ omnia ⁊ secuti sum⁹ te. Et baptista qui dicebat Joh. iij.d. Me oportet minui illū aūt crescere: Bene q̄tum poterat dñz magnificabat/se paruū faciēdo vt magnificaret eū. Sic faciunt q̄ intrant religionem: dimittunt aliquādo nomē archidiaconi vel decani ⁊ huiusmodi magna noia/ vt dei nomē magnificēt. c **Et exaltem⁹ nomen ei⁹**/qd est iesus. d **In idipsum**: id est ponēdo nos in vnitate ⁊ cōmunitate quę est in religione: quibus sunt omnia cōmunia: ⁊ anima vna ⁊ cor vnū in dño: Sicut dicit Act. iiij.f. Multitudinis credentiū erat cor vnū ⁊ anima vna: nec quisq̄ eorum quę possidebat aliq̄d suū esse dicebat: sed erant illis oia cōmunia. Hoc aūt est exaltare dñm: facere se de familia ei⁹ ⁊ augmētare numerū sequentiū eū. Unde Prouer. xiij.d. In multitudine populi gloria p̄ncipis. Postea determinat q̄modo se habuit/⁊ quō se habendū est in religione/dicens: e **Exquisiui dñm**. i. extra quęsiui. s. extra mūdū: et extra ea q̄ in eo sūt. s. extra ꝓcupiscentiā carnis ⁊ ꝓcupiscētiam oculorū ⁊ supbiam vitę. De q̄bus. j. Joh. ij.c. Omne qd est in mūdo ꝓcupiscētia carnis est ⁊ ꝓcupiscentia oculoꝝ ⁊ supbia vitę. Extra hęc quērēdus est dñs: quia ī his non inueniť. Unde Job. xxviij.b. Non inueniet in terra suauiter viuentiū: quantū ad ꝓcupiscentiā carnis. Abyssus dicit non est in me: et mare loquiť non est mecū: Abyssus: id ē copia diuitiarū: mare. i. sublimitas mūdi. Extra hęc tria quęrit eū vir claustralis: qz cōtra hęc tria fecit triplex votū. s. votū continentię/contra primū: votū pauptatis in abrenūciatione ꝓprietatis/contra secūdū: votū obediētię in quo maxime notatur ⁊ exigitur humilitas/contra tertiū. Et tales qui sic faciunt/exaudit dominⁿ. Unde addit: f **Et exaudiuit me.** Matth. xviij.c. Si duo ex vobis consenserint super terram de omni re quācunq̄ petierint: fiet illis a patre meo qui est in cęlis: vbi enim duo vel tres congregati sunt in nomine meo: ibi sum in medio eorū: Ergo multo fortⁿ vbi est magna congregatio. g **Et ex omnibus tribulatiōib⁹ meis eripuit me.** Dominus tribus modis eripit viros claustrales et etiam alios a tribulationibus suis. Primo per tribulationum mitigationē.

Daleth Al. †Inquisiui

Matth. 16.d.

Matth. 19.d.

Liberat dñs triplicit a tribulationibus

eta tria ꝓba referri pñt ad s personas

Sap. 5.a.

Moralit ✱ num mitigationem. Dan.iij. e. Fecit mediũ fornacis quasi ventum rozis flantem. Secundo/patientiam dando. Greg⁹. Melius liberat/cum patientiam dat. Prouerb.xvj.d. Melioz est patiens viro fozti. Tertio/tribulationes in delectationes cõmutando. Greg⁹. Quę aduersitas eum superet: quem pęna fouet: Et ō beato stephano cantat: Lapides torrentis illi dulces fuerũt. Primũ facit domin⁹ frequenti⁹ incipientib⁹: secundũ ꝓficientib⁹: tertiũ perfectis. Uel sic: Ex oib⁹ tribulationib⁹ meis eripuit me. i. pomnes tribulatiões: Sic illud legit: Adiuuit pauperẽ de iopia: id est per inopiam. Job. v.c. In sex tribulatiõibus liberabit te ꝛc. Greg⁹. Mala q̃ nos hic pmũt: ad deũ nos ire cõpellũt. Qd̄ significatũ fuit Exo. xij. e. vbi dicit: q vzgebãt egyptij populum israel de terra sua exire velociter.

Ve Al. tet vult⁹ vestri nõ erubescẽt Saen Al. tinops

a puit me. Accẽdite ad eũ ꝛ il
b lũminamini ꝛ ẽt facies vr̃ę nõ
c ꝓfundent. Iste ꝛ pauper clã
f mauit ꝛ dñs exauduit eum:
g et ex ōmnib⁹ tribulationib⁹
eius ꝛ saluauit eu. Immittit
h ꝛ ãgelus domini in circũitu
k timentũ eum: ꝛ eripiet eos.

Ps.106.

Mystice. a Accedite ad eũ ꝛc. Scda ps: vbi hortat ad cõmunionẽ noui sacrificij. i. ad veri agni mãducationẽ p passiõis ei⁹ fidẽ ꝛ imitationẽ. Sup̄ dixerat: Magnificate dñm mecũ ꝛc. Hic aũt ostdit q̃ō magnificare debem⁹ dñm. Unde dic: Accedite ad eum/ per fidem. Per hoc aũt qd̄ dicit Accedite: notat liberũ arbitriũ. Sz nota q accessus nõ fit vno passu: sed plurib⁹ gradib⁹ siue passib⁹. Prim⁹ est doctrina fidei ꝛ humilitas. Secũdus/fides. Heb.xj.b. Accedẽtẽ ad deum oportet credere. Terti⁹/dilectio crediti: qz charitas dat esse vt forma. Quart⁹ grad⁹/est conformitas operis: quia dicit Aug⁹: non locis sed meritis ad deũ accedimus. Quintus gradus/pseuerantia. Unde Matth.x.c. Qui perseuerauerit vsq̃ in finem hic salu⁹ erit. Sext⁹/dissolutio corpis ꝛ animę. Hi sũt sex grad⁹ per q̃s ascendit ad thronum salomonis. iij. Regl.x.c. Accedite g̃ ad eũ. Eccl.iiij.d. Appropiqua vt audias. b Et illumiamini/ab eo: qz ipe est lux vera quę illuminat omnẽ hominẽ venientẽ in hunc mũdum: Job.j.a. Qui ergo accedit ad eum/illuminatur: ꝛ qui magis propiat accedit/magis illuminatur. Unde et iohannes qui supra pectus eius recubuit: ꝛ ei familiarius adhęsit: prę alij illuminatus/de eius diuinitate alti⁹ disseruit. Unde per aquilam designatur/q̃ alij supponit: Eccch.j.c. Facies aq̃lę desup ipsorũ quattuor. c Et facies vestrę non confundent. q.d. accedite securi: ꝛ dñs vos non repellet. Confusio enim est alicui q̃n accedit ad aliquẽ magnũ: et turpiter repellit ab illo. Sed sicut dicit in Ps. Dñs non repellit plebem suam. Unde dicit: Qm̃ deus magn⁹ dñs ꝛ rex magn⁹ sup omnes deos: Et tñ nõ repellit plebem suaz: sed recipit eũ hic in gratia/ꝛ ĩ futuro recipiet in gloria q̃ ad eum accesserit. Unde dicit Aug⁹. Proijce te in deũ: nõ enĩ ita crudelis est vt se subtrahat ꝛ te cadere pmittat. Et hoc est: Et facies vestre nõ confundent/q̃n recipiat vos de⁹ hic in gratia/ꝛ in futuro ĩ gloria. Esa.l. c. Scio quoniã non ꝓfundar. Et hoc ꝓbat p̃ pheta per exemplũ sui. Unde addit: d Iste paup clamauit. Hoc dicit de se/q̃ fuit paup spũalis. s. vere humilis. Unde dicit Aug⁹. Si paup supbiat/nõ est christi paup: si locuplex humilitatẽ diligat/nõ ẽ mũdi diues. Et dñs nõ repulit orationẽ ei⁹: Unde sequit: f Et dñs exauduit eũ. Quia sicut dicit Eccl.xxxv.c. Oratio humiliantis se penetrat nubes. Uel/ d Iste paup. i. christ⁹: de q̃ Eccs. ix. d. Est ciuitas parua ꝛ pauci ĩ ea viri: venit rex magn⁹ cõtra eã et vallauit eã: extruxitq̃ munitiões ei⁹ ĩ gyro/ꝛ pfecta est obsidio. Inuent⁹ est in ea vir pauper ꝛ sapiens: ꝛ liberauit illaz p sapiaz suã. e Clamauit/p̃dicãdo. Job. vij.e. Stabat iesus ꝛ clamabat dicens: Si quis sitit/veniat ad me ꝛ bibat. Clamauit/ etiam/laçarum suscitãdo. Job. xj.f. Clamauit voce magna: Laçare veni foras. Clamauit etiã moziẽdo. Heb.v.b. Cũ clamore magno ꝛ lachrymis ꝛc. Ps. Laborauí clamãs: raucę facte sũt fauces meę. f Et dñs exauduit eum. Heb.v.b. Offerẽs exaudit⁹ est pro sua reuerẽtia. Dicit etiam christ⁹ pauper q̃nq̃ rationib⁹. Prima: quia de paupere matre nat⁹. Et hęc ẽ pauptas dignatiõis. ij. Cor. viij.b. Cum esset diues omniũ/pro nobis factus est paup ꝛc. Secũdo: quia in se pauper fuit nihil habens. Matth.viij.c. Filius hominis nõ habet vbi caput reclinet. Et est hęc paupertas instructionis. Tertio: quia paupertatem prędicauit. Matth. v. a. Beati paupes ꝛc. Luc.xiiij g. Nisi quis renũciauerit oib⁹ ꝛc. Et hęc ẽ paupertas perfectionis. Matth. xix. c. Si vis esse perfectus ꝛc. Quarto: quia a socijs derelict⁹/solus ꝛ nud⁹ in cruce pepẽdit. Esa.lxiij.a. Torcular calcaui solus ꝛc. Et hęc est paupertas dispensationis. Quinto: quia pauperes socios elegit. j. Cor. j. d. Stulta mundi ꝛ infirma elegit deus vt ꝓfundat fortia. Et hęc fuit causa amouendi prędumptionis. Et subdit in quo eum exauduit cum dicit: g Et ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum: sicut supra expositum est illud: Et ex oib⁹ tribulatiõib⁹ meis eripuit me. Subiungit etiam modum saluationis dicens: h Immittit angelus ꝛc. Angelus iste christ⁹ ẽ. Esa.ix.b. Uocabitur magni consilij angelus. Qui immittit/munimenta hominum et armorum. i In circũitu timentium eum: sicut ille qui defendit castrum: mittit in circũitu spicula ꝛ lapides ad terrendũ hostes ꝛ lędendũ. Hoc ad litteram legimus fecisse dominũ in circũitu samarię. iiij. Regl. vij. b. vbi dicitur/ q domin⁹ sonitum audiri fecit in castris syrię curruũ ꝛ equorum ꝛ exercit⁹ plurimi: et fugerunt syri in tenebris/ꝛ dimiserunt tentoria sua ꝛ asinos ꝛ mulos in castris: fugeruntq̃ animas suas tm̃ saluare cupientes. iiij. Regl. xix. g. legitur: q cũ obsideret sennacherib hierusalem/nocte vna venit angelus domini: ꝛ percussit ĩ castris assyriorꝫ cẽtũ octogintaq̃nq̃ milia: et sennacherib recessit ꝛ abijt. Sed videtur esse cõtrarietas/eo q dicit primo/ Immittit: et post/in circũitu: quia immittit/dicit intus: in circũitu/ dicit extra. Sed quia ẽ duplex temptatio: interior ꝛ exterior. Propter interiorẽ dicit/immittit: propter exteriorẽ dicit/ in circũitu. Uel/ h Angelus dñi/ dicitur prelatus. Malach. ij.b. Labia sacerdotis custodiunt scientiam: ꝛ legem ex ore eius requirent: quia angelus domini exercituũ est: Qui debet immittere/in circũitu timẽtium eum: id est subditorũ fidelium: iacula verbi dei ad fugandum hostem: qui circũit quęrens quem deuoret. j. Pet. v.b. Et omnes satellites eius/ scilicet prauos motus ꝛ temptationes. Esa. xiij.d. Suscitabo sup vos medos qui argentum non quęrãt/nec aurum velint: sed sagittis paruulos interficient. Medi interptantur adequati vel mensuratores: et significati sunt per eos boni prelati ꝛ p̃dicatores: qui ad regulam vitę christi se adequare: imo iam adequasse debẽt: ꝛ postea forma facti gregis ex animo alios mensurare/et sibi etiam adequare debent. Unde egregius p̃dicator dicit. j. Cor. xj. a. Imitatores mei estote sicut ꝛ ego christi. Hi medi non debent quęrere aurum nec argentum: ĩ salutem animarũ. Unde. ij. Cor. xij. e. Non quęro quę vestra sunt sed vos. Sed sagittis paruulos: id est mot⁹ primos interficere: ne vsq̃ ad consensum vel operationẽ crescant. Uel Angelus domini/ad litterã. Unde Dan. x. c. habetur de principe persarum. Et ibi dicit: Ecce michael vnus de principib⁹ primis venit in adiutoziũ mihi. i Immittit ĩ circũitu. Cant. iij. a. Inuenerunt me vigiles qui custodiunt ciuitatem. iiij. Regl. vj. d. Plures sunt nobiscum q̃ cum illis. Bern. Benignus es domine iesu/qui non es contentus nostrorum fragilitate murorum: sed ipsis hominũ custodib⁹ angelorum custodiaz superponis. k Et eripiet eos/angelus in quolibet sensu: qz ꝛ christus cũ violentia eripit. Unde Job. j. d. Ecce qui tollit peccata. Et similiter prelatus et angelus. Prouer. xxiiij. b. Erue eos qui ducuntur ad mortem. Amos. iij. d. Quomodo si eruat pastoz de ore leonis duo crura aut extremum auriculę. j. Regl. xvij. d. dicit David de se ad saul:

Mozalit

Al. liberat Heth Al. tangelus Al. teruet

Sex passibus sine gradibus accedit ad deũ

Ps.94.

Allegorice de christo

Christus dicit pauper q̃nq̃ rationibus

Aliter

uid de se ad saul: Pascebat seruus tuus patris sui gregem: ⁊ veniebat leo vel vrsus tollebatq; arietem de medio gregis: ⁊ sequebar eos/⁊ pcutiebam eruebãq; de ore eoꝝ ⁊c. Sic ergo ꝓpheta de se posuit exemplũ quõ fecit ei deus: Et quasi ex hꝪ concludit qõ sequit: a Gustate ⁊ videte ⁊c. q.d. qz sic expertus sum dei misericordiam ⁊ dulcedinẽ: Ergo ⁊ vos/Gustate/Et sic b Videte qm̃ suauis ẽ dñs. Gustate/pr̃o affectu: ⁊ scdo Videte/in intellectu. Prouerb. vltl.c. Gustauit ⁊ vidit qm̃ bona est negociatio eius. Jõ etiam bene ordniat: Gustate/prius: et postea/Videte: qz gustatio facit videre. Unde. j. Regl. xiiij.d. dicit ionathas: Vidistis ipsi q illumiati sũt oculi mei: eo q gustauerim paululum de melle isto. Hęc est dulcedo diuinę bonitatis: quã hꝪ pręgustare possum⁹: sed ad plenũ sumere non possumus: donec ad cęlestes nuptias fuerim⁹ introducti. De qua Pſ. Parasti in dulcedine tua pauperi deus. Pauperi videlicet q̃ hic esurit ⁊ sitit/⁊ expectat illas nuptias: non diuiti qui hic se inebriat de calice babylonis: vnde pręparatur ei amaritudo et pęna ętna: sicut cõminat eis dñs Lucl. vj.d. Uę vobis diuitibus qui habetis hic ꝓsolationẽ vestram. Uę vobis qui saturati estis/qz esurietis ⁊c. Illi ergo pręcipue gustare debẽt et videre quia suauis est dñs: quibus illa dulcedo pręparat: scilicet paupes qui hic nihil habent in quo possint delectari. Unde bene sequit: c Beatus vir qui sperat in eo. Vir. s. pauper/quem diuitię ⁊ delitię non emollĩũt nec eneruant. d Qui sperat in eo. i. in dño: hic est pauper. Unde diuitibus dicit in Pſ. Consiliũ inopis confudistis: quoniam dñs spes eius ẽ. e In eo/non i hoie: sicut diuites q̃ sperant in parentib⁹ diuitib⁹ ⁊ potentib⁹ in hoc mũdo. Hiere. xvij.a. Maledictus qui confidit in hoie. Item In eo: non in diuitijs. j. Timoth. vltl.d. Diuitib⁹ huius sęculi pręcipe non sublime sapere nec sperare in incerto diuitiarũ: sed i deo viuo qui pręstat nobis omnia. Sed ne spes i ꝓsumptionem luxuriet: bene addit: f Timete dñm omnes sancti eius. Sancti sanguie tinsci: vel corde mũdi: vel fide firmi: vel sine terra puri. Hoc bene faciebat iob: q̃ dicebat Job xxj.c. Semper quasi tumẽtes super me fluctus timui deũ: et pondus eius ferre non potui. Et ibi Glo. Gregl. Super se deum metuit: qui dum veram vitam desiderat/omnia despicit q̃ hic possidẽs portat. Uel tumẽtes fluct⁹ extremã potestatẽ dicit: quando cõmotis omnib⁹ elementis supern⁹ iudex veniens/finem omniũ apportat: quem sancti quotidie expauescunt/⁊ pondus eius ferre non possunt: quia qui extremi iudicij aduentum intenta mente cõsiderat: profecto videt qz tantus pauor ũminet: quãtũ non solũ tunc videre: sed ⁊ nunc ꝓuidere ptimescit. Si q̃ sic oẽs sancti timẽt: quãto magis timere debẽt oes iniq. Uñ. j. Pet. iiij.d. Si vix iust⁹ saluabit: impi⁹ ⁊ pctor vbi parebũt? Et Hiero⁹. Quid faciet virgula deserti/vbi pcutit cedrus libani? Et iõ timete. g Quoniã nõ est inopia timẽtib⁹ eũ. Qui enim eũ sic timẽt: vt ꝓ eo cũcta despiciãt: illi soli cuncta possident. ij. Corl. vj.b. Tanq̃ nihil habẽtes ⁊ oia possidẽtes. Josue. j.a. Oẽm locum quẽ calcauerit vestigiũ pedis vestri/vob tradã. Uel sic: g Non est inopia. i. defectus opis. i. auxilij. h Timẽtibus eum: quoniã cum sunt in tribulatiõe: opem ⁊ auxilium dat eis dñs. Unde Pſ. Et adiuuit pauperẽ de inopia. Roma. viij.e. Diligentib⁹ deum omnia cooperant in bonũ. Uel/Non est eis inopia. s. defectus bonoꝝ spiritualium in pręsenti: nec defectus bonoꝝ ęternoꝝ i futuro: quę sola sũt vere bona: et defectus illoꝝ vera inopia debet vocari. Et hęc inopia non est timentib⁹ deum: quia timor dñi expellit inopiam: acq̃rit diuitias: conseruat eas. De primo. Eccl. j.c Timor dñi expellit peccatũ. Qõ facit hominẽ pauperes: qz consumit omia bona. Unde Prouerb. xiiij.d. Miseros facit peccatũ populos. Job. xxxj.b. Ignis est vsq̃ ad ꝓsumptionem deuorans/⁊ omnia eradicãs genimia. De secundo Eccl xv.a. Qui timet deum/faciet bona. Et Eccl. j.c. Plenitudo sapientię timere deum: et plenitudo a fructibus illius: omnes domũ vel omne bonũ illius implebit a generationib⁹ ⁊ recęptacula a thesauris illius. De tertio. Eccls. vij.c. Qui timet deum/nihil negligit. Ergo omnia diligent custodit. Eccls. viij.c. Ego cognoui qz bonum est timentib⁹ deum. Sic ergo triplex inopia/scilicet defect⁹ rerum temporalium/ et defectus auxilij/⁊ defectus bonorum spiritualiũ: non est timentibus eum. Sed ecõtrario diuites huius mundi illos tres defectus habent: Unde subiungit: i Diuites eguerunt/rebus. Unde Eccls. v.b. Auarus non implebit pecunia. Ibi Interliñ. dicit: Semper auarus eget. Unde Hiero⁹. in ꝓmo ꝓlogo in fine: Antique dictũ est: Auaro tã deest qõ habet: q̃ qõ nõ habet. Credenti totus mũd⁹ diuitiarum est: infidelis autem etiam obolo indiget. Itẽ Eguerũt auxilio: quia licet in pręsenti multi iuuent eos ad malũ: pauci tñ vel nulli iuuant eos ad bonum: ⁊ in nouissimo quãdo necessarium foret auxilium: non habebũt auxiliatorem. Unde Esa. x.a. Quid facietis i die visitationis ⁊ calamitatis delõge venientis? Ad cui⁹ confugietis auxilium: ⁊ vbi derelinq̃tis gloriam vestram? Job. xxvij.d. Diues cum dormierit nihil secum auferet: aperiet oculos suos ⁊ nihil inueniet: apprehendet eum quasi aqua inopia. Itez Eguerunt/bonis spiritualibus. Lucl. j.e. Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Bene ergo dicit: Diuites eguerunt his tribus. Prouerb. iij.d. Egestas a dño in domo impij. Job. xl.c. Faciem eius pręcedet egestas. k Et esurierunt: Hi/prima duo/scilicet diuitias ⁊ potentiam: quia de virtutibus non curant: Prouer. xxvij.a. Anima saturata calcabit fauum. Item Esurierunt: id est esuriẽt sine fine. Exemplum Lucl. xvj.f. de diuite epulone: qui pręnimia siti petit guttam aquę: nec potuit impetrare. Esa. lxv.b. Ecce serui mei comedẽt ⁊ vos esurietis. Alia littera habet: Leones eguerunt: id est principes ⁊ pręlati raptores. Prouerb. xxviij.c. Leo rugiens ⁊ vrsus esuriens/princeps impius super populũ pauperem. Michęę. vj.c. Diuites eius repleti sunt iniq̃tate: Et ideo vacui ꝓtute: Jõ eguerunt ⁊ esurierũt. Eguerunt spiritualib⁹: ⁊ esurierũt temporalia. l Inquirentes autem dominũ/non minuent omni bono. Supra dixerat: Non est inopia timentib⁹ eum. Sed qz multi sunt qui nõ habent inopiam: non tñ multum abundãt: Jdeo vt ostendat abũdantiam/dicit hic: Inquirẽtes autem dominũ: id est intus quęrentes/scilicet in secreto conscientię. m Non minuent omni bono: id est non habebũt minus q̃ omne bonũ/scilicet q̃ deum: qui erit eis oia in omnibus. j. Corl. xv.d. Eccl. xxxij.d. Qui confidit in domino non minorabitur erit. Eccl. xix.a. Qui odit correctionẽ minorabit. Sed illi qui quęrũt eum tñ extra. i. qui videntur eũ quęrere per opa exterioza quę faciũt: ⁊ tñ interi⁹ quęrũt ⁊ cupiũt/nõ ipsũ ꝓ vanã gloriã vl emolumẽtũ tpale: isti minuentur omni bono: qz illud omne bonũ qõ est de⁹/non q̃rũt: ꝓ minus bonũ vel nihil: bonũ. s. tpale: qõ vel mĩmũ vel nullũ bonũ est: et hoc recipiũt: illud aũt omne bonũ non habebũt. Uñ Matth. vj.a. Attẽdite ne iusticiã vr̃am faciat̃ coram hoibus vt videamini ab eis: alioq̃n mercedẽ non habebit̃ apud patrẽ vestrũ qui in cęlis ẽ. Ecce q̃ minuunt oi bono. Et addit ibi: Cũ ergo facis elemosynã: noli ante te tuba canere: sicut hypocritę faciunt in synagogis ⁊ in vicis vt honorificentur ab hominib⁹: Amen dico vobis: recęperũt mercedẽ suã. Ecce illud mĩmũ qõ recipiũt/illo magno bono fraudati. De quo dicit hic/q̃ inquirentes eum non minuentur omni bono: quia nihil aliud quęrunt extra. Prouerb. xj.d. Desideriũ iustorum omne bonũ: pręstolatio autem impiorum furor: quia non solum fraudantur omni bono: sed exponent omni malo.

Uenite filij

Lber

a Gustate et videte qm̃ suauis ẽ dñs: beat⁹ vir q̃ sperat in eo. Timete dñm omnes sancti eius: quoniam non ẽ inopia timentib⁹ eum. Diuites eguerunt et esurierũt: inquirentes autem dominũ non minuentur omni bono.

Both nihil deest

Coph

Al. deficient

Ca. 8.

Pſ. 67.

Pſ. 13.

Pſ. 106.

a Venite filij. Tertia pars in qua incipiẽtes monet a q̃/bus abstineãt: Et quia semp a ꝓncipijs inchoandũ est: et ini/tiũ sapientię timoꝝ dñi: ideo ꝓmo monet ad timorẽ dñi: q̃ il/lud a quo abstinendũ est. s. peccatũ/expellit. Unde Eccĩ. j. c. Timor dñi expellit peccatũ. Sed quia quidam timor est ser/uilis: quidam est filia/lis: Primo ostendit se de timore filiali ꝑsua/surũ / cum ꝓmittit: Venite filij. q. d. nõ cogat vos timor ser/uilis: sed volũtarij ad/ducat amor patris ve/stri cęlestis: Filius enĩ dicit a philos q̃ est amor. Venite ergo passibꝰ timoris: b Audite me. Eccĩ. vj. d. Si di/lexeris audire/sapiẽs eris. Prouer. j. a. Audiens sapiens sa/pientiã/sapientior erit. Prouer. iiij. a. Audite filij disciplinã patris. c Timorem dñi/non mũdi/ nõ hoĩm: d Po/cebo vos. Matth. x. d. Nolite timere eos qui occidũt cor/pus: animã aũt non possunt occidere: sed potius eũ timete q̃ potest aĩam ꝛ corꝑ perdere in gehennã. Post ostendit q̃nq̃ effectꝰ timoris dñi. Primꝰ est/q̃ timor dñi dat vitam. Unde dicit: e Quis est hõ qui vult vitam: Nõ dico ꝑsen/tem/quę portꝰ mors est. Unde cantamꝰ: Media vita ĩ mor/te sumus. Prima vita fuit in statu innocentię adę et euę: in q̃ non mori fuit possibile. Media vita/est ab adã post peccatũ suũ vsq̃ ad finem mũdi: et in hac necesse est mori: et iõ me/dia vita in morte sumus. Tertia vita erit in patria: et in hac impossibile erit mori. Et de hac dicit: Quis ẽ homo qui vult vitã: Sed dicit ꝗ sub interrogatiõe: quia pauci sũt q̃ recte velint. Volũt enĩ habere/ꝗ nolũt laborare: Volũt asse/qui/sed nolũt seq̃. Prouer. xiij. a. Vult ꝛ nõ vult piger. Vult vitam inuenire: sed nõ vult quęrere. Matth. vij. b. Q̃ angu/sta porta ꝛ arta via quę ducit ad vitã: et pauci sũt qui inueni/unt eam. Et quare: Quia pauci quęrũt ꝛ intrant artã viam: Si enĩ diligenꝯ quęrerẽt/ inuenirẽt. Unde in eodẽ capꝯo dicit: Quęrite ꝛ inuenietis: oĩs enĩ qui quęrit inuenit. In lata aũt via non inuenit vita/sed mors. Unde ibidẽ dicitur: Lata ꝛ spa/ciosa est via quę ducit ad perditionẽ. Et ideo multi videntur furiosi: q̃ viam vitę/quia arta est abhorrẽtes/ viam perditio/nis latam amplectunt: ꝛ ad mortẽ peruenĩũt. Unde ibi dicit: Et multi sunt q̃ intrãt per eã. Nõ dicit solũ/q̃ intrant eã: sed dicit: intrant per eam: videlicet ad ꝑditionẽ ꝛ mortẽ ęternaꝫ. Prouidens ergo ꝓpheta hanc multitudinẽ perdẽdoꝝ: et ecõ/trario paucitatẽ saluãdoꝝ: non tñ necessitate compellẽte: sed ꝓpria volũtate ad hoc deductoꝝ: bene quęrit: Quis ẽ ho/mo q̃ vult vitã. s. ęternã: q. d. pauci sũt. Et de q̃ vita intel/ligat declarat subdẽs: f Diligit dies videre bonos. Et repetẽdũ est: Quis est hõ. s. q̃ diligit ꝛc. dies bo/nos. s. dies ęternitatꝭ. De q̃bus in Ps. Cogitaui dies anti/quos: ꝛ annos ęternos in mente habui. Dies aũt ꝑsentis vi/tę/non boni dicendi sunt/ sed mali. Unde Gen. xlvij. b. dixit Iacob: Dies pegrinatiõis vitę meę centũ triginta annoꝝ sũt parui ꝛ mali. Eph. v. d. Redimẽtes tps: qm̃ dies mali sunt. Ecõtrario aũt dies patrię sunt magni ꝛ inumerabiles ꝛ bo/ni. Ps. Melior est dies vna in atrijs tuis super milia. Uel/ Quis est homo q̃ diligit videre dies bonos. i. dies pęnitentię. De q̃bus Eccĩ. xiiij. b. Ne defraudeꝭ a die bo/na: ꝛ ꝑticula diei bonę non te ꝑtereat. Eccĩs. vij. b. In die bo/na fruere bonis/ꝛ diem malã pręcaue: Maior est enim dies mortis die natiuitatis. Quis ẽ ergo q̃ diligit dies vi/dere bonos: bene apparet per opa cuiuslibet. Dicit enim Greg. Probatio dilectionis/exhibitio est operis. Unde be/ne subiungit: g Prohibe linguam tuam a malo: Ac si dicat: Si vis vitã ꝛ diligis dies videre bonos: fac hęc quę sequunt: vt ꝓmo vites mala: postmodũ facias bona. Et dicitur hoc de duobus malis. s. de malo locutionis/ꝛ de ma/lo operis. De primo dicit: Prohibe linguam tuam a malo. Sed si volumꝰ cauere a malo tam locutionis q̃ ope/ris: oportet vt ꝓmo caueamus a malo cogitatiõis: q̃ est ra/dix alioꝝm malorũ. Cum ergo prohibet hic mala linguę et operis: per consequẽs prohibet malum cordis: quia non po/test oĩno refrenari lingua ꝛ manus/nisi cor reprimat. Mat. xij. c. Ex abũdantia cordis os loquit. Unde Prouer. iiij. d. Omni custodia serua cor tuũ: quoniã ex ipso vita procedit. Si ergo vis vitam: serua cor a mala cogi/tatiõe. Et q̃ dicitur hic: facilꝰ implere po/teris: Prohibe lin/guam tuam a ma/lo. Et est hic secun/dus effectus timoris dominĩ: quem hic ponit/scilicet ꝓhibere peccatũ linguę. Sꝫ duo sunt genera peccatoꝝ linguę/scilicet apertum ꝛ occultũ. De aperto dicit: Prohibe linguam tuam a malo. De occulto dicit: h Et labia tua/prohibe: i Melo/quantur dolum: id est malum occultũ. Hiere. ix. c. Sa/gitta vulnerãs lingua eorꝝ: dolum locuta ẽ. De ꝓmo Iaco. iij. c. Lingua est inquietum malum / plena veneno mortifę/ro. De secundo in Ps. Sepulchrum patens est guttur eorꝝ: linguis suis dolose agebant. Et ideo sequitur: Iudica illos deus. Et alibi: Uana locuti sunt vnusquisq̃ ad ꝓximũ suũ: labia dolosa in corde ꝛ corde locuti sunt: Disperdat dñs vni/uersa labia dolosa ꝛc. Cassiod. Dolus est/quando fallimꝰ au/dientes: vt q̃ creditur ad auxilium/inferre videatur incõmo/dum. Beatus est qui potest ꝓhibere linguam suam a malo. Eccĩ. xiiij. a. Beatus hõ qui non est lapsus in verbo. Iaco. iij. a. Qui non offendit in verbo: hic perfectus est vir. Ter/tius effectꝰ timoris dñi ẽ/ q̃ cohibet manũ a malo ope. Un/de sequitur: k Diuerte a malo. s. ope. Prouer. xvj. a. In timore dñi declinatur a malo. Et bene dicit: Diuerte a malo: q̃ in via huiꝰ vitę sępe occurrit malus ꝛ malũ. Et ab vtroq̃ malo diuertendũ est: q̃ vbi non est fortitudo/ consi/lio vtendum est. Prouerb. xxiij. a. Uir sapiens fortis est: et vir doctus robustus ꝛ validus: quia cum dispositione initur bellum. Et erit salus vbi multa consilia sunt. Quartus effec/tus est: quia reddit hominẽ pronũ ad bene agendum. Unde addit: l Et fac bonum: Nõ enĩ sufficit diuertere a ma/lo nisi istud sequatur/scilicet facere bonũ. Eccĩ. xv. a. Qui ti/met deum/faciet bona. Quintus effectus est inquisitio pacꝭ. Qui enĩ timet regem aut dñm suum/libenter quęrit vt habe/at pacem ad eum ꝛ ad alios: etiam ne si alij iniuriam fecerit/ incidat in manus domini illius quem timet. Et ideo sequit: m Inquire pacem. Eccĩ. ij. d. Qui timent dominũ in/quirent quę beneplacita sũt illi. Pax autem placet domino. Unde in Ps. In pace factus est locus eius. Inquire er/go pacem: id est inq̃re quomodo pacem habeas cum deo/ cum proximo/cum teipso. Roma. xij. d. Cum omnibus ho/minibus pacem habentes. Et cum inquisieris: n Per/sequere eam: id est perfecte sequere eam. Necessaria enim est diligentia in inquirendo: Et ideo dicit: non tñ quęre: sed inquire: id est intente quęre. Item necessaria est persue/rantia in sequendo pacem: Et ideo non dicit tm̃: sequere: sed persequere: id est perseuerant sequere. Matth. x. c. Qui perseuerauerit vsq̃ in finem/hic saluus erit. Uel sic: Inqui/re pacem: id est interius quęre pacem/ scilicet ĩ conscientia: q̃ exterꝰ nõ ẽ nisi bellũ ꝛ turbatio. Unde Job. xvj. g. In mũ/do ꝑssuras habebitꝭ: ĩ me aũt pacẽ habebitꝭ. Eccĩs. j. c. Uidi cũcta q̃ fiũt sub sole: et ecce vniuersa vanitas ꝛ afflictio spũs. Sed q̃ cor sp vult ad hęc exterioꝛa euagari: Unde q̃rit Ps. Cor meũ inq̃t dereliq̃t me: Iõ bñ addit: Persequere eã/ quasi fugientẽ. Heb. xij. d. Pacẽ seqmĩ cũ oibꝰ ꝛc. Job. xx/iij. c. Iõ pcedẽte pacẽ: q̃s est q̃ pdẽnet: o Oculi dñi sup iustos. Quarta ps: in q̃ agit d̃ remuneratiõe bonoꝝ et malorꝝ. Primo g̃ ponit duplicẽ remunerationẽ bonoꝝ/quaꝫ habẽt etiã in ꝑsenti. Prima ẽ: q̃ dñs diligenꝯ custodit eos in ꝑsenti. Unde dicit: Oculi dñi sup iustos. Scda est: q̃ audit depcationẽ eorꝝ. Unde subdit: Et aures eius i pręces eo/rũ. Dicit ergo: Oculi dñi. i. respectꝰ miscdię. Sap. iij. c. Gratia dei ꝛ misericordia

Lameth
Mem
Mun
Al. †Contine
Al. †Cohibe

a Venite filij audite me: timo/re dñi docebo vos. Quis ẽ hõ qui vult vitã: diligit dies videre bonos: † Prohibe lin/guã tuã a malo: et labia tua ne loquant dolũ. Diuerte a malo ꝛ fac bonũ inq̃re pacẽ et persequere eam. Oculi dñi

b c d e f g h i k l m n o

Sãmech
Al. †quere
Al. †sequere
Eyn

Ps. 76.
Ps. 85.
Eccĩs. 7. a.
Mota q̃nq̃ effectus timoris dñi
Triplex vita
Ps. 5.
Ps. 11.
Prouer. 11.
Ps. 76.
Ps. 37.

Gratia dei et misericordia in sanctos eius / et respectus in electos ipsius. a Super iustos / supple sunt: quia sicut verum est illud Prouerb. viij. b. Ego diligentes me diligo: ita verum est quod respicientes se respicit et custodit. Iusti autem oculos habent ad dnm. Unde Ps. Oculi mei semper ad dnm. Cant. ij. d. Dilectus meus mihi: et ego illi. s. intendit mihi et respicit ad me et ego similiter ad eum. Per hoc autem quod dicit: Super iustos: et non dicit / ad iustos: notat obedientia et humilitas iustorum: quia subiecti sunt volutati eius. Tales enim respicit dominus. Unde Luc. j. e. Respexit humilitatem ancillę suę. Esa. vlti. a. Ad quem respiciam nisi ad pauperculum et. Ibi habet alia translatio: Super quem requiescet spiritus meus: nisi super humilem et quietum et. b Et aures eius: scz dni. Loquit modo humano: Sunt: c In preces eorum. i. iustorum. Et non dicit / ad preces eorum: sed / in preces eorum: vt notet celeritatem exauditionis dni. Unde Esa. lxv. d. Antequam clamet ego exaudiam. Item in hoc quod dicit: Super iustos / et / in preces: notantur alia duo: quia necessarium est nobis protegi contra mala / et adiuuari ad bonum. Oculi dni super iustos. i. beneuolentia dei protegit eos a tribulationibus et temptationibus ne eis noceant. Ps. Dne vt scuto bone voluntatis tuę coronasti nos. j. Corinth. x. c. Fidelis deus qui non patietur vos temptari supra id quod potestis: sed faciet cum temptatione etiam prouentum vt possitis sustinere. Et aures eius in preces eorum: vt adiuuet eos ad bonum: et exhibens ipsis eliciat bonum. Eccli. xxxv. c. Non despiciet dominus preces pupilli / nec viduam si effundat loquelam gemitus. Postea agit de remuneratione malorum. Unde dicit: d Vultus autem dni: id est vultuositas dni siue ira: Est: e Super facientes mala. Eccli. v. b. In peccatores respicit ira eius. Et vocat vultum dni / iram eius: quia quando quis irascitur / vultum agit et contrahit et rugat et huiusmodi. Est autem quadruplex vultus siue ira dni. s. reprobationis: subtractionis gratię: comminationis: et extremę examinationis. Primum: Sup. s. cum dicit: Oculi dni sup iustos: notat illuminationem. Illud autem cum dicit: Vultus dni super facientes mala: notat onus: sm quod dicit Exo. xiiij. f. Respiciens dnus super castra egyptiorum per columnam ignis et nubis / interfecit exercitum eorum. Onus enim magnum est reprobari in presenti a deo / et amittere gratiam eius: et comminationes eius audire et intelligere: quę tria sunt in presenti. De quo onere illud Job. vij. d. Posuisti me contrarium tibi / et factus sum mihimetipsi grauis. Et hoc fit per peccatum hominis: Unde addit Job: Cur non tollis peccatum meum et. Item illa extremi iudicij examinatio quę futura est / onus est importabile. Unde Job. xxxj. c. Semper quasi tumentes super me fluctus timui deum: et pondus eius ferre non potui. Quod Glo. exponit de extremo iudicio: vt super dictum est in hoc eodem Ps. ibi: Timete dnum omnes sancti eius. Et ad quod erit / vultus dni super facientes mala: f Vt perdat de terra / viuentium: g Memoriam / eorum. Prouer. x. b. Memoria iusti cum laudibus: nomen autem impiorum putrescet. Job. xviij. d. Memoria illius peat de terra. Item quod omnis et obliuionem timens Iob dicit / Job. xiiij. c. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno protegas me / et abscondas me donec pertranseat furor tuus / et constituas mihi tempus in quo recorderis mei:

Ps. 24. Ps. 5. Al. tad De pro. dil. 4. c. Zadik

a super iustos: et aures eius in
b preces eorum. Vultus autem
c domini super facientes mala:
f vt perdat de terra memoriam
g eorum. Clamauerunt iusti et
k dominus exaudiuit eos: et ex
l omnibus tribulationibus eo-
rum liberauit eos. Iuxta est
dominus his qui tribulato sunt
m corde: et humiles spiritu saluabit.
n Multę tribulationes iu-
o storum: et de omnibus his liberabit

Intellectus. Job. xxix. d. Lux vultus mei non
Affectus. Eccli. xxxv. b. In oculis (cadebat in terram.
dato hilarem fac vultum tuum.
Conuersatio exterior. Eccli. viij. a. Sapientia hominis lucet in vultu eius.
Studium. Gen. iij. d. In sudore vultus tui
Boni — vesceris pane tuo.
Indignatio. Daniel. x. b. Vultus meus horrebat terre.
Vultus hominis
Fiducia male conscię. Gen. iiij. a. Concidit
Propositum male faciendi. Jo- (vultus eius.
hel. ij. b. Ollas vultus redigent in ollam.
Simulatio. Eccli. xij. d. Multa susurrans commutabit vultum suum.
Mali — Prosperitas terrena. Jacob. j. b. Decor
vultus eius deperiit.
Heresis. Eccli. xxv. c. Obcęcauit vultum
suum tanquam vrsus.
Suggestio mala. Job. xlj. a. Portas vultus eius quis aperiet:

Postea probat quod supra dixerat: Oculi dni super iustos: et aures eius in preces eorum. Et ostendit quomodo dnus liberat iustos. Unde subiungit: i Clamauerunt iusti. s. abraam: isaac et iacob: et alii iusti. Et in hoc quod dicit: Clamauerunt / notatur deuotio. Clamor enim est intensa vocis platio. Tunc autem bni intendit oratio: cum fit / corde / ore / ope. De primo Ps. Clamaui in toto corde meo / exaudi me dne. De secundo. Ps. Voce mea ad dnum clamaui. De tertio. j. Timoth. ij. c. Volo viros orare in omni loco / leuantes puras manus et. Judith. iiij. c. Clamauit omis plus ad dnum instantia magna: et dnus exauditiuit eos. Nullum medium est inter clamorem iustorum et exauditionem dni. Unde in Ps. Dum clamarem ad eum exauditiuit me. k Et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos: in presenti vita vt non noceret eis. Job. v. c. In sex tribulationibus liberabit te: et in septima non tanget te malum. Vel in patria: vt iam non haberet eas. Unde bni dicit: Ex omnibus. In via enim licet dnus hanc tribulationem vel illam amouet a sanctis: non tamen omnem: sed in patria generaliter omnes amouet. Apocal. xxj. a. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum: et mors vltra non erit / neque luctus / neque clamor / neque dolor erit vltra / quia prima abierunt. Beatus Bernardus. Felix lachrymam quę pia manu conditoris merebit abstergi. Nec mirum si exaudit eos: quia prope est. Unde sequitur: l Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde. Ps. Cum ipso sum in tribulatione. Est eis dnus iuxta / vt medicus egro. Unde cum ipsis publicanis iuxta erat in domo matthei: Matth. ix. b. dixit: Non est opus valentibus medicus: sed male habentibus. Item vt consolator afflictis. ij. Cor. j. a. Qui consolat nos in omni tribulatione nostra. Item vt adiutor laborantibus. Ps. Adiutor in opportunitatibus in tribulatione. Secure debet esse / iuxta quem est dnus. Job. xvij. a. Pone me dne iuxta te: et cuius vis manus pugnet contra me. Esa. l. c. Iuxta est qui iustificat me: quis contradicit mihi: Phil. iiij. a. Dnus prope est / nihil solliciti sitis. Et quid mirum si dnus est iuxta suum sacrificium: quia sacrificium deo spiritus contribulatus: Si autem humilitas velint sustinere tribulationem / ipse quia ita prope est eripiet eos. Unde subdit: m Et humiles spiritu saluabit: quia. s. patienter sustinent tribulationes. Daniel. iij. d. In spiritu humilitatis suscipiamur. Prouerb. xxix. d. Humilem spiritu suscipiet gloria. Ergo econtrario / sublimes spiritu condenabit: quia in tribulatione murmurant et blasphemant. Esa. ij. c. Dies dni super omnem superbum et excelsum: et super omnem arrogantem et humiliabitur. Sap. j. c. Auris celi audit omia / et tumultus murmurationum non abscondet. Sic posset aliquis credere quod iusti non tribularentur: Unde determinat subiungens: n Multę tribulationes iustorum: in presenti. s. ij. Timoth. iij. c. Omnes qui pie volunt viuere in christo iesu / persecutionem patiuntur. o Et de omnibus his / tribulationibus. p Liberabit

Al. tenuit Ruph
Al. tobtriuerunt eos
Al. tsaluos faciet
Res
Al. teruet

Ps. 118. Ps. 141. Ps. 21. Ps. 90. Dnus iuxta est tribulatis tripliciter Ps. 9. Ps. 50.

quadruplex vultus siue ira dni

Ps. 4. Ps. 66. Ps. 88. Vultus dei

Maiestas dei pris. Heb. ix. f. Jesus introiuit in ipsum celum vt appareat vultui dei pro nobis.
Gloria regni. Job. xxvj. c. Qui tenet vultum solium sui / et expandit nebulam super illum.
Cognitio vel aspectus dei. Job. xxxiiij. d. Ex quo abscondit vultum suum: quis est qui contemplet eum:
Vestigium trinitatis in nobis. Signatum est super nos lumen vultus tui dne. Item: Illumiet vultum suum super nos.
Filius. Ps. Dne in lumine vultus tui ambulabunt.
Humanitas christi. Job. iiij. c. Stetit quidam cuius non agnoscebam vultum. iij. Regl. x. d. Vniuersa terra desiderabat videre vultum salomonis.
Ira: sm quod exponit hic.

eos dñs: custodiēdo eos/me ī psēti gratiā amittāt: ⁊ ī futuro post laborē introducēdo eos ad requiē. Act.xiiij.d. Per multas tribulatiōes ⁊c. Joh.viij.e. Si filiꝰ vos liberauerit/vere liberi eritis. Gal.iiij.d. Qua libertate nos christus liberauit. Ecōtrario est de malis: qz hic nō tribulant: sed in psperitate sūt: sz in futuro tribulabunt. Unde Job.xxj.b. Virga dei nō est super eos: bos eoꝝ cōcepit et nō abortiuit ⁊c. Et post dicit cōcludēdo: Ducunt in bonis dies suos: ⁊ in puncto ad inferna descendūt. Et vere liberabit: qz

Schin

Tau

a eos dominꝰ. Cūstodit domi/
b nus omnia ossa eorū: vnūm
c ex his nōn conterek. Mōrs
d peccatoꝝ pessima: ⁊ qui ode/
e rūt iustum delinquēt. Redi/
f met dominꝰ animas seruorū
g suorū: et nōn delinquēt omnes qui sperāt in eo.

In finē psalmꝰ ipsi dauid.

Judicā dñe XXXIIII.
m nocentes me: expu/
n gna impugnātes me.
o

a Custodit domi/nus oia ossa eoꝝ. i. virtutes eorū: etū carnē. i. temporaliū molliciē distrahi ⁊ auferri pmittat. Et ve oia: quia b Unū ex his/ossib⁹: c Nō cōterek: p peccatū. Exo.xij.g. Os nō cōminuetis ex eo. Ossa ecclesię/sunt clerici: ex quibꝰ vnū non conterek: supple solū. Ps. Dispersa sunt oia ossa mea. Item Dñs dissipat ossa eoꝝ qui hominibꝰ placēt: imo ipsa ossa occidunt se. Job.vij.c. Suspendiū elegit aia mea/⁊ mortē ossa mea. Quomō? Prouerb.xiiij.d. Putredo ossium inuidia.

Numeri.9.b. Job.19.g. Ps.21. Ps.52.

Clerici dicūt ossa ecclesię
- Quia portant onus. Numeri.iiij.
- Quia plena medulla charitatis. Hiere.xxxj.
- Quia in carne sine carne. Eccli.xlvj.
- Quia alba. Thren.iiij.b. Candidiores niue.

Postea pbat illud qd supra diximus: qz videlicet /ecōuerso ē in malis. Unde dicit. d Mors peccatoꝝ pessima: licz vita videat amęna. Et est triplex mors peccatoꝝ. s. mors corporalis/q̄ separat aia a corpe: hęc est mala. Itē mors spūalis/qua separat deus ab aia: hęc est peior. Apocl.ij.c. Qui vicerit non lędet a morte secūda. Itē ęterna/qua corpus ⁊ aia in inferno cruciabunt: ⁊ hęc ē pessima. j. Regl.xv.g. Siccine separat amara mors. e Et q̄ oderūt iustū. i. qz oderūt iustū. i. christū: qui dicit antonomatice iustus. Esa.lvij.a. Justus perit ⁊ nō ē q̄ recogitet in corde suo. Sic iudęi oderūt christū. Job. xv.d. Oderūt me ⁊ patrē meū. Sic filij iacob oderūt ioseph. Gen.xxxvij.a. Oderāt eū/nec poterāt ei quicq̄ pacifice loq̄. Sic cain oderat abel: Gen.iiij.b. Sic esau/iacob. Gen.xxvij. g. Sic saul/dauid. j. Regl.xviij.c. f Delinquēt. i. derelinquēdo deū peccabūt peccato ad mortē: mortē vtiq̄ sempiternā: q̄ vt dictū est/pessima est. Et posset tūc aliq̄s dicere: Prophetę similiť descendūt ad infernū: animę bonoꝝ vt malorū: Unde dicit Job.xvij.d. In pfundissimū infernū descēdent oia mea. Ad qd occurrit ppheta subdens: g Redimet: quasi nō semp ibi erūt animę iustorū: nec semp illuc descēdent: quia Redimet dñs animas: nō quorūcūq̄: sed h Seruoꝝ suoꝝ. Redimet/ dico/a tribꝰ. A diabolo/mortē sustinēdo. A tribulatiōe pūti/gratiā ⁊ patientiā dādo. Ab oī miseria/gl̄iam cōferendo. De pma redēptiōe: Hiere.xxxj.b. Redimet dñs iacob de manu potētioris. De secūda. Ps. Redime me a calūnijs hominū vt custodiā mādata tua. De tertia. Ps. Redimet in pace animā meā. s. in pace ęternitatis. De qua alibi in Ps. In pace in idipsum dormiā ⁊ requiescā. Precio aūt nostrę redēptionis fuit sanguis ipsiꝰ. Unde. j. Pet. j.d. Nō corruptibilibus auro vel argēto redempti estis de vana vestra conuersatiōe paternę traditionis: sed pcioso sanguine: q̄si agni incōtaminati et īmaculati christi iesu. Osee.vij.d. Ego redemi eos. Ps. Copiosa apud eum redemptio. Et ex quo tā pcioso sanguīe redempti sunt: i Non delinquēt: id est nō derelinquent eum peccando: k Omnes qui sperant in eo. Ps. Mihi autē adhęrere deo bonum est: ponere in domino deo spem meā. Sed illi qui nō separant in eo: Delinquent: id est derelinquēt eum: quos tamē quia tam care emit et redemit/deberet perpetuo possidere. Et cōminat eis. Osee.vij.d. Uę eis quoniā recesserūt a me. ij. Paral.xv.a. Si dereliqueritis eum/derelinquet vos.

Mors triplex

Redimit dñs aias seruorū suorū a tribꝰ

Ps.118. Ps.54. Ps.4. Ps.129. Ps.72.

Expositio Ps.XXXIIII.

l Judica domine ⁊c. Titulus. In finem psalmus ipsi dauid: id est christo. Positio enim pronominis demōstratiui ⁊ discretiui/mōstrat referendū esse christo qui fuit verus dauid: quia manu fortis vincendo diabolū/mūdum ⁊ iudęum: et aspectu desiderabilis/promittēdo vitam ęternā. De quibus duobus. s. de victoria in passiōe: ⁊ de pmissione ęternę vitę habek in hoc psalmo. Et competēter ordinak psalmus iste post p̄cedentē: quia in prącedenti ęgit ppheta de cōmutatione christi: ex qua cōmutatione secuta est persecutio eius. Propter hoc enī q̄ viderunt iudęi ⁊ diabolus eum cōmutatum: ideo insurrexerūt in eum. Si enim cognouissent/nunq̄ dominū glorię crucifixissent. j. Corinth.ij.b. Et est iste psalmus secūdus eorum in quibus late agitur de christi passione. Primus fuit: Deus deꝰ meus respice. Psalmꝰ ergo dirigens nos in finē: attribuit ipsi dauid: id christo: qui hic loquik quādoq̄ in psona sua: quādoq̄ in psona membroꝝ. Intentio est/ p exemplū christi monere nos ad toleranda aduersa. Modus. Tripertiť est psalmꝰ. Primo incipit ab oratiōe/orans pro se ⁊ p aduersarijs/memorans culpam eorum. Secūdo p̄mittens de spe boni et gaudio/ narrat q̄ maligne ⁊ nequiter contra christū fecerūt: ibi: Anima autē mea. Tertio agit de fructu passionis/p/mittens confessionē totius ecclesię: ibi: Confitebor tibi. Dicit ergo christus in psona sua/⁊ etiam suorū. l Judica domine/pater: m Nocentes me: id est iudęos mihi ⁊ meis nocere cupientes. Et est sensus: Judica: id est cōdemna: Et hoc petit nō libidine vindictę: sed amore iusticię. Uel/Judica. i. iudicabis. i. ꝓdēnabis /vt sit p̄dictio/nō oratio. Ps. Intēde ī iudicio meo deꝰ meus ⁊ dñs meꝰ in cāmeā. Sic q̄ ꝓmo petit vel p̄dicit dānationē ĩimicoꝝ. Secūdo petit victoriā de ipsis. Unde sequit: n Expugna. i. vince. o Impugnātes me. s. iudęos/qui me ⁊ apl̄os impugnauerūt: ⁊ tyrānos/q̄ alios christianos impugnaturi erāt. Unde bti ꝓfesꝰ ē dacianꝰ q̄ dñs exaudit⁹ fuit ī hac petitiōe/cū ī passiōe bti Uincētij clamauit: vincimur. Quia ꝓ nō ē victoria sine pugna: nec pugna sine armis: Jdeo tertio petit arma dicēs.

Apprehende

l Judica dñe. Possunt etiam hęc legi in psona sanctorū desiderātiū christi aduentū atq̄ auxiliū ⁊ dicentiū: Judica dñe: christe fili dei. m Nocētes me. i. dęmones q̄ me ad pctm̄ impellūt: ⁊ ad infernū violēter trahūt. n Expugna in cruce: o Impugnātes me. i. dęmones ⁊ iudęos. Uel sic: Judica dñe: iudicio discretiōis aut ꝓdēnatiōis. Nocētes me. i. nocere cupiētes. Unde alia lr̄a habet: Aduersari/os meos. i. hęreticos/ q̄ fidē mihi auferre conant: tyrānos q̄ substātiā: falsos christiānos/q̄ moꝛes: detractores/qui famā: dęmones/ q̄ aiaꝫ: Et expugna: p me/ vel p te. Impugnātes me: q̄ sunt caro/mūdus/diabolꝰ. Caro/delitijs castitatē meā īpugnat. Mūdus/diuitijs pauptatē. Diabolꝰ/honoribꝰ humilitatē. Eccli.iiij.d. Certa vsq̄ ad mortē p iusticia: ⁊ dñs expugnabit pro te inimicos tuos. Exod.xiiij.d. Dominus pugnabit p vobis/⁊ vos tacebitis. Et vt hoc possis facere:

Mystice

in psona sancto

Aliter

Apprehēde arma

l Judica dñe ⁊c. Uel in bono potest hoc totū legi: vt hoc dicat ⁊ optet iustus ī p̄senti fieri inimicis ad emēdationē suā. Unde dicit: Judica dñe nocētes me: iudicio afflictiōis p̄sentis: de q̄. j. Pet.iiij.d. Tpus ē vt inciptat iudiciū a domo dei. Sz qz quidā ex tribulatiōe peiores fiūt/sic herodes: Jō addit: n Expugna impugnātes me. q.d. nō solū p tribulationē īpugna: sed etiā expugna. i. deuince. Sic dñs expugnauit paulū: Act.ix.a. qn̄ pcussit eum cęcitate ⁊ dixit ei: Saule saule q̄d me psequeris? Et post: Durū est tibi contra

Moraliter de viro iusto

* stimulū cal.